

ŽIVIM IN SPREHAJAM SE

Julian Przyboš

Živim in sprehajam se v svoji domači vasi,
kot coprnik s palčko odkrivam tu vrelee
miru in veselja.

Na zemlji očetovi pesem zapela je lepše,
spomladi ves travnik zamenjal sem v svetle kovance
marjetic.

Po vrtnih gredicah lovi lahkonogi me vetrič,
jaz pestujem tu svojo radost,
neznatno kot grahek.

In škorci mi tožijo milo kot kmet nad uradi,
a kmetje samo še na glas godrnjajo.

Življenje mi teče z višine
v dolino —
in potok prinaša preproste podobe.

PO VELIKEM POLJU

Julian Przyboš

Hodim po velikem,
mrtvem polju,
po brazdah, ki dalje od tanka razbitega
tečejo v smeri
topovskih cevi
in kot med sovražniki zvito zastavo
stiskam močno svoj droban rokopis.

Na daljnem obzorju
obrisi Lvova,
v spomintu si mesto gradim od začetka
po jasno začrtanih linijah.

Potihoma tehtam poslednji izraz.